

Kogo uznaje się za obywatela polskiego?

- Cudzoziemca przebywającego nieprzerwanie na terytorium Polski co najmniej od 3 lat na podstawie zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, który posiada w Polsce stabilne i regularne źródło dochodu oraz tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego,
- Cudzoziemca przebywającego nieprzerwanie w Polsce co najmniej od 2 lat na podstawie zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, który pozostaje co najmniej od 3 lat w związku małżeńskim zawartym z obywatelem polskim lub nie posiada żadnego obywatelstwa;
- Cudzoziemca przebywającego nieprzerwanie na terytorium Polski co najmniej od 2 lat na podstawie zezwolenia na pobyt stały, które uzyskał w związku z posiadaniem statusu uchodźcy nadanego w Polsce;
- małoletniego cudzoziemca, którego jedno z rodziców jest obywatelem polskim, przebywającego w Polsce na podstawie zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, a drugie z rodziców, nie posiadające obywatelstwa polskiego, wyraziło zgodę na to uznanie
- małoletniego cudzoziemca, którego co najmniej jednemu z rodziców zostało przywrócone obywatelstwo polskie, jeżeli małoletni przebywa w Polsce na podstawie zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, a drugie z rodziców, nie posiadające obywatelstwa polskiego, wyraziło zgodę na to uznanie
- cudzoziemca przebywającego nieprzerwanie i legalnie na terytorium Polski co najmniej od 10 lat który spełnia łącznie następujące warunki posiada zezwolenie na pobyt stały lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE, oraz posiada w Polsce stabilne i regularne źródło dochodu oraz tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego
- cudzoziemca przebywającego nieprzerwanie na terytorium Polski co najmniej od 1 roku na podstawie zezwolenia na pobyt stały, które uzyskał w związku z polskim pochodzeniem lub Kartą Polaka.